

УДК [37-044.922:004]:005.6
DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2026-114-15>

ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ БЕНЧМАРКІНГУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ

Петухова Любов Євгенівна,
докторка педагогічних наук, професорка,
в. о. декана педагогічного факультету
Херсонський державний університет
petuhova@ksu.ks.ua
orcid.org/0000-0003-3601-2276

Андрієвський Борис Макійович,
доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки та психології дошкільної та початкової освіти
Херсонський державний університет
orcid.org/0000-0001-5242-0873

У статті досліджено педагогічний потенціал бенчмаркінгу в умовах цифрової трансформації освіти. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю пошуку ефективних механізмів забезпечення якості освіти в умовах активного впровадження цифрових технологій та формування цифрового освітнього середовища. Установлено, що цифровізація освіти сприяє модернізації змісту, форм і методів навчання, розширенню доступу до освітніх ресурсів, розвитку цифрових компетентностей та вдосконаленню освітньої комунікації. **Метою** статті є обґрунтування педагогічного потенціалу бенчмаркінгу та визначення можливостей його використання в умовах цифрової трансформації освіти. Для досягнення мети використано **методи** аналізу, узагальнення та систематизації наукових джерел. **Результати.** З'ясовано сутність бенчмаркінгу як інструменту систематичного пошуку, аналізу, порівняння та адаптації кращих освітніх практик. Визначено, що використання цифрових платформ, хмарних сервісів, відкритих освітніх ресурсів і професійних мереж значно розширює можливості реалізації бенчмаркінгового підходу в освіті. Доведено, що бенчмаркінг сприяє поширенню інноваційного педагогічного досвіду, професійному розвитку педагогів, удосконаленню змісту освіти та модернізації освітнього процесу. Проаналізовано міжнародний досвід використання цифрового бенчмаркінгу та окреслено основні проблеми його впровадження в українських закладах освіти. Обґрунтовано перспективи подальшого розвитку бенчмаркінгу, пов'язані з розширенням використання цифрових платформ, розвитком професійних освітніх мереж та активізацією міжнародної співпраці.

Ключові слова: бенчмаркінг, цифровізація освіти, цифрова трансформація освіти, цифрове освітнє середовище, якість освіти, освітні інновації, цифрові технології, професійний розвиток педагогів.

PEDAGOGICAL POTENTIAL OF BENCHMARKING IN THE CONDITIONS OF DIGITAL TRANSFORMATION OF EDUCATION

Petukhova Lyubov Yevgenivna,
Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Acting Dean of the Faculty of Pedagogy
Kherson State University
petuhova@ksu.ks.ua
orcid.org/0000-0003-3601-2276

Andrievsky Borys Makiiovych,
Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Professor of the Department of Pedagogy and Psychology
of Preschool and Primary Education
Kherson State University
orcid.org/0000-0001-5242-0873

The article explores the pedagogical potential of benchmarking in the context of digital transformation of education. The relevance of the study is due to the need to find effective mechanisms for ensuring the quality of education in the context of the active implementation of digital technologies and the formation of a digital educational environment. It has been established that the digitalization of education contributes to the modernization of the content, forms and methods of teaching, expanding access to educational resources, developing digital competencies and improving educational communication. The purpose of the article is to substantiate the pedagogical potential of benchmarking and determine the possibilities of its use in the conditions of digital transformation of education. To achieve the goal, methods of analysis, generalization and systematization of scientific sources were used. The essence of benchmarking as a tool for systematic search, analysis, comparison and adaptation of best educational practices was clarified. It was determined that the use of digital platforms, cloud services, open educational resources and professional networks significantly expands the possibilities of implementing the benchmarking approach in education. It is proven that benchmarking contributes to the dissemination of innovative pedagogical experience, professional development of teachers, improvement of educational content and modernization of the educational process. The international experience of using digital benchmarking was analyzed and the main problems of its implementation in Ukrainian educational institutions were outlined. The prospects for further development of benchmarking, related to the expansion of the use of digital platforms, the development of professional educational networks and the activation of international cooperation, were substantiated.

Keywords: *benchmarking, digitalization of education, digital transformation of education, digital educational environment, quality of education, educational innovations, digital technologies, professional development of teachers.*

Вступ. Сучасний етап розвитку освіти характеризується активними процесами цифрової трансформації, що охоплюють усі складники освітнього процесу: зміст навчання, методи викладання, організацію освітньої діяльності, оцінювання результатів навчання та управління закладами освіти. Цифровізація створює нові можливості для підвищення якості освіти, забезпечення доступності освітніх ресурсів, персоналізації навчання та розвитку професійних компетентностей здобувачів освіти. Водночас вона висуває нові вимоги до ефективності освітніх процесів, обґрунтованості педагогічних рішень та постійного вдосконалення освітньої діяльності.

Важливість розвитку цифрових компетентностей в Україні закріплена в низці нормативно-правових документів. Зокрема, у Концепції розвитку цифрових компетентностей зазначено, що стрімкий розвиток цифрових технологій та впровадження інноваційних рішень у різних сферах суспільного життя зумовлюють необхідність підготовки фахівців, здатних ефективно працювати в умовах цифрової економіки (Концепція розвитку цифрових компетентностей, 2021). Водночас Законом України «Про освіту» інформаційно-комунікаційну компетентність визначено однією з ключових компетентностей сучасної людини, що відповідає європейським підходам до навчання впродовж життя (Закон України «Про освіту», 2021).

Необхідність підвищення рівня цифрової грамотності населення також відображена у Державній стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 рр., де низький рівень цифровізації та цифрових навичок визначено серед чинників, що стримують розвиток держави (Державна стратегія регіонального розвитку, 2020). У Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України розвиток цифрових

компетентностей розглядається як один із пріоритетних напрямів модернізації країни та підвищення її конкурентоспроможності.

Досвід країн Європейського Союзу підтверджує, що розвиток цифрових компетентностей населення є важливою передумовою економічного зростання, інноваційного розвитку та успішної інтеграції у глобальний цифровий простір. У зв'язку із цим формування й розвиток цифрових навичок громадян набувають особливого значення та виступають одними з пріоритетних напрямів державної освітньої політики України.

За таких умов особливої актуальності набувають підходи, спрямовані на підвищення якості освіти та забезпечення її відповідності сучасним вимогам цифрового суспільства. Серед таких підходів важливе місце посідає бенчмаркінг, який дає змогу здійснювати систематичне порівняння освітніх практик, виявляти успішний досвід, адаптувати ефективні рішення та впроваджувати їх відповідно до потреб конкретного закладу освіти. На відміну від традиційних підходів до оцінювання якості освіти бенчмаркінг орієнтований не лише на констатацію результатів, а й на безперервне вдосконалення освітнього процесу на основі аналізу найкращих практик (Охріменко, 2016).

Попри значну увагу науковців до проблем цифровізації освіти та забезпечення її якості, питання використання бенчмаркінгу як педагогічного інструменту в умовах цифрової трансформації освітнього середовища залишається недостатньо дослідженим. Особливої актуальності набуває визначення педагогічного потенціалу бенчмаркінгу щодо підвищення ефективності освітнього процесу, розвитку професійних компетентностей здобувачів освіти та вдосконалення системи оцінювання результатів навчання в цифровому освітньому середовищі.

З огляду на зазначене, актуальним є дослідження педагогічного потенціалу бенчмаркінгу в умовах цифрової трансформації освіти та визначення перспектив його використання як інструменту забезпечення якості сучасної освіти.

Теоретичне обґрунтування проблеми. Проблема цифрової трансформації освіти та впровадження інноваційних педагогічних підходів є предметом активних досліджень вітчизняних і зарубіжних науковців. Цифровізація освіти розглядається як процес оновлення змісту, форм, методів і засобів навчання на основі використання цифрових технологій, електронних ресурсів та платформ дистанційного навчання.

Вагомий внесок у дослідження цифрової трансформації освіти зробили В. Биков, Л. Гаврілова, О. Головка, С. Карплюк, А. Марей, Д. Тапскотт, Я. Топольник, П. Хобзей, О. Хомерікі та ін. Водночас В. Биков, М. Лещенко та О. Спірін підкреслюють, що цифровізація освіти є закономірним наслідком розвитку інформаційного суспільства та визначається сучасними технологічними тенденціями (Спірін, 2021; Вуков, 2016).

Питання цифровізації освіти також висвітлено у працях Л. Карташової, Н. Морзе, О. Буйницької, Л. Ліщинської та інших учених. Незважаючи на значну кількість наукових праць, питання ефективного впровадження цифрових технологій у діяльність закладів вищої освіти залишається актуальним через наявність організаційних, технічних і методичних викликів.

І. М. Ковальчук акцентує увагу на необхідності розвитку цифрової грамотності учасників освітнього процесу та впровадження сучасних цифрових інструментів для підвищення якості навчання. Дослідник також наголошує на важливості використання цифрових платформ, хмарних сервісів, технологій штучного інтелекту та інтерактивних інструментів, які сприяють персоналізації навчання, розширенню доступу до освітніх ресурсів і підвищенню ефективності педагогічної взаємодії (Ковальчук, 2022).

А. Гуралюк вважає, що цифровізація є складовою частиною ширшого процесу цифрової трансформації та виступає однією з провідних організаційно-педагогічних умов підвищення якості освіти. Вона сприяє розширенню доступу до освітніх ресурсів, модернізації освітнього середовища та створенню нових можливостей для професійного розвитку учасників освітнього процесу (Гуралюк, 2021).

На думку Ю. М. Сафонова та О. П. Кортуна, цифровізація освіти передбачає комплексне впровадження цифрових технологій, електронних освітніх ресурсів, платформ дистанційного навчання та інноваційних методик, що сприяють підвищенню ефективності навчання, розширенню доступу до освітніх послуг

і розвитку цифрової компетентності учасників освітнього процесу (Сафронов, 2024). В. Биков, О. Спірін та С. Толочко зазначають, що цифровізація освіти є об'єктивним наслідком розвитку інформаційного суспільства та важливою умовою модернізації освітньої системи. Науковці наголошують, що її реалізація пов'язана зі створенням цифрового освітнього середовища, яке забезпечує ефективну взаємодію між учасниками освітнього процесу, розширює доступ до освітніх ресурсів і сприяє упровадженню інноваційних педагогічних технологій. За таких умов цифрові технології виступають не лише інструментом навчання, а й важливим чинником розвитку та трансформації сучасної освіти (Спірін, 2021; Толочко, 2021; Вуков, 2016).

Окремий напрям наукових досліджень присвячений бенчмаркінгу як інструменту вдосконалення освітньої діяльності. У науковій літературі бенчмаркінг трактується як процес виявлення, аналізу та адаптації найкращих практик із метою підвищення результативності функціонування закладів освіти (Diahyleva, 2024).

Проте аналіз наукових джерел свідчить, що проблема використання бенчмаркінгу в умовах цифрової трансформації освіти залишається недостатньо дослідженою. Зокрема, потребують подальшого наукового обґрунтування питання педагогічного потенціалу бенчмаркінгу та можливостей його застосування для модернізації освітнього процесу в цифровому освітньому середовищі. Це зумовлює необхідність подальших досліджень, спрямованих на визначення шляхів ефективного використання бенчмаркінгу як інструменту забезпечення якості освіти в умовах цифрової трансформації.

Мета статті – здійснити теоретичний аналіз педагогічного потенціалу бенчмаркінгу в умовах цифрової трансформації освіти, розкрити особливості його застосування у цифровому освітньому середовищі та визначити перспективи використання для підвищення ефективності освітнього процесу й забезпечення якості освіти.

Результати та дискусії. Сучасний етап розвитку суспільства характеризується стрімким поширенням цифрових технологій, які суттєво впливають на всі сфери людської діяльності, зокрема й на освіту. Формування цифрового суспільства, розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, глобалізаційні процеси та зростання обсягів інформації зумовлюють необхідність трансформації традиційних підходів до організації освітнього процесу. У зв'язку із цим особливою актуальністю набувають процеси цифровізації та цифрової трансформації освіти, які сьогодні розглядаються як стратегічні напрями розвитку освітніх систем більшості країн світу.

Аналіз наукових джерел свідчить, що поняття «цифровізація освіти» та «цифрова трансформація освіти» є взаємопов'язаними, проте не тотожними. Цифровізація освіти трактується як процес упровадження цифрових технологій, електронних освітніх ресурсів, інформаційно-комунікаційних засобів та цифрових платформ у навчальну діяльність. Водночас цифрова трансформація освіти передбачає комплексні зміни змісту, форм, методів і технологій навчання, а також організації освітнього процесу та управління закладами освіти на основі використання цифрових технологій (Державна стратегія регіонального розвитку, 2020; Толочко, 2021).

Цифровізація освіти є не лише технологічним, а й педагогічним процесом, який охоплює модернізацію освітнього середовища, оновлення змісту освіти, удосконалення методів навчання та розвиток цифрової культури учасників освітнього процесу. Важливим результатом цифрової трансформації є створення умов для персоналізації навчання, розширення доступу до освітніх ресурсів, розвитку академічної мобільності та забезпечення безперервності освіти (Гуралюк, 2021).

Однією з провідних тенденцій цифровізації освітнього середовища є активне впровадження платформ дистанційного та змішаного навчання, хмарних сервісів, мобільних додатків, технологій віртуальної та доповненої реальності, а також інструментів штучного інтелекту. Сучасні цифрові рішення забезпечують доступ до освітніх ресурсів незалежно від місця перебування здобувачів освіти, сприяють персоналізації навчання, розвитку навичок самостійної роботи та підвищенню ефективності освітньої комунікації. Важливою тенденцією також є створення відкритих освітніх платформ та електронних бібліотек, що розширюють можливості для безперервного навчання та професійного розвитку (Ковальчук, 2022; Сафонов, 2024).

Цифрові технології дедалі більше впливають на розвиток сучасної освіти, створюючи умови для оновлення традиційних педагогічних підходів. Їх використання сприяє інтерактивності навчання, підвищенню мотивації здобувачів освіти, розвитку цифрових компетентностей та формуванню навичок роботи з інформацією. Окрім того, цифрові інструменти забезпечують нові можливості для організації співпраці, обміну досвідом, реалізації проєктної діяльності та впровадження інноваційних освітніх практик.

Цифровізація освіти є сучасним етапом інформатизації освітньої сфери, що передбачає насичення освітнього середовища цифровими пристроями, сервісами та системами, а також забезпечення електронної взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу. У результаті

формується цифровий (кіберфізичний) освітній простір, який створює нові можливості для навчання, комунікації, управління та професійного розвитку суб'єктів освіти (Сафонов, 2024). Упровадження цифрових технологій сприяє розширенню доступу до освітніх ресурсів, підвищенню гнучкості навчання, розвитку цифрових компетентностей учасників освітнього процесу та створенню нових можливостей для професійного розвитку педагогів. Водночас дослідники акцентують увагу на низці викликів, пов'язаних із технічним забезпеченням закладів освіти, рівнем цифрової грамотності учасників освітнього процесу та необхідністю адаптації традиційних педагогічних підходів до умов цифрового освітнього середовища (Спірін, 2021).

У контексті цифрової трансформації особливого значення набуває бенчмаркінг як інструмент пошуку, аналізу та адаптації найкращих освітніх практик. Педагогічний потенціал бенчмаркінгу полягає у можливості систематичного порівняння освітніх процесів, виявлення ефективних підходів до організації навчання та впровадження інноваційних рішень відповідно до потреб конкретного закладу освіти. На відміну від простого запозичення досвіду бенчмаркінговий підхід передбачає критичне осмислення та творчу адаптацію найкращих практик до особливостей освітнього середовища (Gunasekaran, 2002).

Засновником концепції бенчмаркінгу вважають американського дослідника Р. Кемпа, який визначав його як безперервний процес вивчення передового досвіду для досягнення конкурентних переваг. Подальший розвиток теорії бенчмаркінгу пов'язаний із працями А. Гунасекаран, Х. Чен, Н. Зепке, Г. Нойтце, Л. Ліч та інших учених, які розглядали його як ефективний інструмент управління якістю та організаційного розвитку.

Цифрові технології суттєво розширюють можливості застосування бенчмаркінгу в освіті. Завдяки використанню цифрових платформ, відкритих освітніх ресурсів, професійних мереж та міжнародних освітніх спільнот заклади освіти отримують доступ до широкого спектра інноваційних практик, що сприяє поширенню успішного досвіду, розвитку професійної співпраці та впровадженню сучасних педагогічних технологій (Chen, 2002). У цих умовах педагогічний потенціал бенчмаркінгу виявляється у можливості систематичного вдосконалення змісту, форм і методів навчання на основі аналізу та адаптації найкращих освітніх практик. На відміну від механічного запозичення досвіду бенчмаркінговий підхід передбачає його критичне осмислення й творче впровадження відповідно до потреб конкретного закладу освіти, що сприяє розвитку інноваційної культури, підвищенню

професійної майстерності педагогів та модернізації освітнього процесу.

Використання бенчмаркінгу в освіті має низку переваг, які сприяють модернізації освітнього процесу та підвищенню його ефективності. Насамперед він забезпечує можливість виявлення та поширення найкращих освітніх практик, що дає змогу закладам освіти орієнтуватися на перевірені та результативні підходи до організації навчання (Зерке, 2014).

Важливою перевагою є підвищення якості освітньої діяльності через систематичний аналіз власного досвіду та його порівняння з досягненнями інших освітніх установ. Це сприяє прийняттю обґрунтованих управлінських і педагогічних рішень, а також формуванню культури безперервного вдосконалення.

Бенчмаркінг також стимулює інноваційну діяльність педагогів, сприяє професійному розвитку та розширенню професійних контактів. Завдяки обміну досвідом між закладами освіти створюються умови для впровадження сучасних педагогічних технологій, цифрових інструментів та ефективних моделей організації освітнього процесу (Diahyleva, 2024).

В умовах цифрової трансформації освіти бенчмаркінг набуває особливого значення, оскільки цифрові платформи та відкриті освітні ресурси значно спрощують доступ до передового досвіду та забезпечують оперативний обмін інформацією. Це створює сприятливі умови для модернізації освітнього середовища, підвищення конкурентоспроможності закладів освіти та забезпечення високої якості освітніх послуг.

Стрімкий розвиток цифрових технологій значно розширив можливості застосування бенчмаркінгу в освітній сфері. Використання цифрових платформ, хмарних сервісів, електронних баз даних, відкритих освітніх ресурсів і професійних мереж забезпечує оперативний доступ до інформації про найкращі освітні практики та інноваційні підходи до організації навчання (Корнят, 2022). Завдяки цифровим технологіям заклади освіти можуть здійснювати пошук, аналіз та порівняння освітнього досвіду як на національному, так і на міжнародному рівні, що створює сприятливі умови для реалізації бенчмаркінгового підходу.

Однією з важливих функцій бенчмаркінгу є виявлення, аналіз та поширення інноваційних освітніх практик. Систематичне вивчення діяльності провідних закладів освіти дає змогу визначати ефективні методи навчання, сучасні педагогічні технології та результативні моделі організації освітнього процесу. Водночас бенчмаркінг не передбачає механічного запозичення досвіду, а ґрунтується на його критичному осмисленні та адаптації відповідно до освітніх потреб, ресурсних можливостей і специфіки функціонування конкретного закладу

освіти (Gunasekaran, 2023). Такий підхід сприяє розвитку інноваційної культури, підтримує процес безперервного вдосконалення та стимулює пошук нових шляхів підвищення якості освітньої діяльності.

Використання бенчмаркінгового підходу позитивно впливає на професійний розвиток педагогів. Ознайомлення з найкращими освітніми практиками, участь у професійних спільнотах, міжнародних проєктах та обмін досвідом сприяють підвищенню рівня професійної компетентності, розвитку інноваційного мислення та готовності до впровадження сучасних педагогічних технологій. У результаті створюються умови для безперервного професійного самовдосконалення педагогічних працівників та поширення освітніх інновацій.

Ефективна реалізація бенчмаркінгового підходу значною мірою залежить від використання цифрових платформ та освітніх мереж. Сучасні цифрові ресурси забезпечують доступ до великого обсягу освітньої інформації, сприяють професійній комунікації та створюють умови для співпраці між педагогами, науковцями й закладами освіти різних країн. Використання платформ Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams, Coursera, EdX, FutureLearn та інших ресурсів дає змогу не лише організувати освітній процес, а й вивчати успішні практики їх застосування в різних освітніх системах. Важливу роль у цьому процесі відіграють професійні освітні мережі та онлайн-спільноти, які забезпечують поширення інноваційних ідей, сучасних методичних розробок та ефективних моделей організації навчання.

Міжнародний досвід свідчить про ефективність використання цифрового бенчмаркінгу як інструменту забезпечення якості освіти та розвитку освітніх інновацій. У країнах Європейського Союзу, США, Канаді та Австралії бенчмаркінгові механізми активно використовуються для моніторингу освітніх результатів, оцінювання ефективності цифрових стратегій та впровадження сучасних педагогічних технологій. Важливу роль у цьому процесі відіграють міжнародні організації UNESCO, OECD та European Commission, які здійснюють порівняльний аналіз освітніх систем, розробляють рекомендації щодо цифрової трансформації освіти та сприяють поширенню найкращих практик. Значного поширення набули міжнародні рейтинги університетів, відкриті бази даних та мережі академічної співпраці, що дають змогу закладам освіти здійснювати порівняльний аналіз власної діяльності та впроваджувати ефективні управлінські й педагогічні рішення.

Водночас аналіз сучасного стану розвитку освіти в Україні свідчить про наявність певних труднощів у впровадженні бенчмаркінгового підходу. Серед основних проблем слід

виокремити недостатній рівень розвитку цифрової інфраструктури окремих закладів освіти, обмеженість ресурсного забезпечення, недостатню обізнаність педагогічних працівників щодо методології бенчмаркінгу та відсутність системного механізму вивчення й поширення найкращих освітніх практик.

Разом із тим інтеграція України до європейського освітнього простору, розвиток цифрових технологій та зростання ролі міжнародної співпраці створюють сприятливі передумови для подальшого розвитку бенчмаркінгу в освіті. Перспективними напрямками є розширення використання цифрових платформ, розвиток професійних освітніх мереж, залучення закладів освіти до міжнародних проєктів, створення національних систем поширення успішних освітніх практик та впровадження механізмів моніторингу й оцінювання якості освіти на основі бенчмаркінгового підходу.

Таким чином, в умовах цифрової трансформації освіти бенчмаркінг виступає ефективним інструментом модернізації освітнього процесу та забезпечення його якості. Його педагогічний потенціал полягає у можливості систематичного вивчення, аналізу та адаптації найкращих освітніх практик, що сприяє професійному розвитку педагогів, упровадженню інноваційних технологій, підвищенню конкурентоспроможності закладів освіти та формуванню сучасного цифрового освітнього середовища.

Висновки. В умовах цифрової трансформації освіти бенчмаркінг виступає ефективним інструментом забезпечення якості освітньої діяльності та впровадження інноваційних педагогічних практик. Його використання сприяє систематичному вивченню, аналізу та адаптації кращого освітнього досвіду, що створює умови для вдосконалення змісту освіти, модернізації форм і методів навчання та підвищення результативності освітнього процесу.

Установлено, що цифрові платформи, відкриті освітні ресурси, професійні мережі та міжнародні освітні спільноти значно розширюють можливості реалізації бенчмаркінгового підходу, забезпечуючи оперативний доступ до інноваційних практик і сприяючи розвитку професійної співпраці. Педагогічний потенціал бенчмаркінгу виявляється у підвищенні професійної компетентності педагогів, розвитку інноваційної культури закладів освіти та формуванні сучасного цифрового освітнього середовища.

Перспектива подальших досліджень пов'язана з розробленням методичних засад упровадження бенчмаркінгу в діяльність закладів освіти, визначенням критеріїв оцінювання його ефективності та вивченням можливостей використання цифрових технологій для поширення найкращих освітніх практик.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України «Про освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
2. Гуралюк А. Г. Цифровізація як умова розвитку системи освіти. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*. 2021. Т. 169. № 13. <https://visnyk.chnpu.edu.ua/index.php/visnyk/article/view/349>
3. Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 05 серпня 2020 р. № 695. *Офіційний вісник України*. 2020. № 67. Ст. 2155. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#n11>
4. Ковальчук І. М. Використання цифрових технологій в освітньому процесі: переваги та виклики. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2022. № 2. С. 45–52.
5. Концепція розвитку цифрових компетентностей : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 03 березня 2021 р. № 167-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>
6. Корняк В. С., Романишин Ю. Л., Голярдик Н. А. Цифровізація освіти України: перспективи та ризики сьогодення. https://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2022/53/part_1/30.pdf
7. Охріменко Г. В. Використання бенчмаркінгу в реалізації маркетингу освітніх послуг вищими навчальними закладами України. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2016. № 1. С. 84–93. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mimi_2016_1_9
8. Сафонов Ю., Коротун О. Цифровізація освіти в Україні: технології та методики навчання. *Трансформаційна економіка*. 2024. № 2(07). С. 89–94. <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2024-7-15>
9. Спірін О. М. Цифровізація освіти, освітнього процесу. *Енциклопедія освіти*. 2-е вид., доп. та перероб. Київ : Юрінком Інтер, 2021. С. 1099–1100.
10. Толочко С. В. Цифрова компетентність педагогів в умовах цифровізації закладів освіти та дистанційного навчання. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Серія «Педагогічні науки»*. 2021. № 13(169). С. 28–35.
11. Bykov V. Yu., Leshchenko M. P. Digital Humanistic Pedagogy: Relevant Problems of Scientific Research in the Field of Using ICT in Education. *Information Technologies and Learning Tools*. 2016. Vol. 53, No 3. P. 1–17.
12. Chen, H. Benchmarking and quality improvement. *International Journal of Quality & Reliability Management*. 2002. 19. P. 757–773. DOI: 10.1108/02656710210429609
13. Diahyleva O., Yurzhenko A. and Kononova O. Benchmarking in online maritime education: tracing the evolution of assessment in electronic educational environments. *Educational Dimension* [Online]. 2024. 11. P. 146–159. <https://doi.org/10.55056/ed.804>
14. Gunasekaran A. Benchmarking in education. <https://doi.org/10.1108/bij.2002.13109aaa.001>
15. Yurzhenko A., Diahyleva O. and Kononova O. Exploring the Effectiveness of Benchmarking Approach With Educational Technologies in Maritime English Education. *Educological Discourse*, Vol. 46, no. 3, P. 80–88, Oct. 2024. <https://doi.org/10.28925/2312-5829/2024.3.8>

16. Zepke N., Neutze G., Leach L. Benchmarking, Assessment and the Multidisciplinary Curriculum. (2014). *Benchmarking and Threshold Standards in Higher Education*, 197–206. <https://doi.org/10.4324/9781315042244-22>

REFERENCES:

1. Закон України «Про освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

2. Huraliuk, A. H. (2021). Tsyfrovizatsiia yak umova rozvytku systemy osvity. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Chernihivskiy kolehium» imeni T. H. Shevchenka*, 169(13). URL: <https://visnyk.chnpu.edu.ua/index.php/visnyk/article/view/349>

3. Derzhavna stratehiia rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky, zatverdzhena postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 5 serpnia 2020 r. № 695 (Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. 2020. № 67, st. 2155). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#n11>

4. Kovalchuk, I. M. (2022). Vykorystannia tsyfrovyykh tekhnolohii v osvitnomu protsesi: perevahy ta vyklyky. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka*, 2, 45–52.

5. Kontsepsiia rozvytku tsyfrovyykh kompetentnosti, skhvalena rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 3 bereznia 2021 r. № 167-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>

6. Korniat, V. S., Romanyshyn, Yu. L., Holiardyk, N. A. Tsyfrovizatsiia osvity Ukrainy: perspektyvy ta ryzyky sohodennia. URL: https://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2022/53/part_1/30.pdf

7. Okhrimenko, H. V. (2016). Vykorystannia benchmarkinhu v realizatsii marketynhu osvitykh posluh vshchymy navchalnymy zakladamy Ukrainy. *Marketynh i menezhment innovatsii*, 1, 84–93. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mimi_2016_1_9

8. Safonov, Yu., & Korotun, O. (2024). Tsyfrovizatsiia osvity v u kraini: tekhnolohii ta metodyky navchannia. *Transformatsiina ekonomika*, 2 (07), 89–94. <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2024-7-15>

9. Spirin, O. M. (2021). Tsyfrovizatsiia osvity, osvitnoho protsesu // *Entsyklopedia osvity / Nats. akad. ped. nauk Ukrainy: 2-he vyd., dopov. ta pererob.* Kyiv: Yurinkom Inter, P. 1099–1100.

10. Tolochko, S. V. (2021). Tsyfrova kompetentnist pedahohiv v umovakh tsyfrovizatsii zakladiv osvity ta dystantsiinoho navchannia. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Chernihivskiy kolehium» imeni T.H. Shevchenka. Seriya: Pedahohichni nauky*, 13 (169), 28–35.

11. Bykov, V. Yu., Leshchenko, M. P. (2016). Digital Humanistic Pedagogy: Relevant Problems of Scientific Research in the Field of Using ICT in Education. *Information Technologies and Learning Tools*, 53(3), 1–17.

12. Chen, H. (2002). Benchmarking and quality improvement. *International Journal of Quality & Reliability Management*, 19, 757–773. DOI: <https://doi.org/10.1108/02656710210429609>

13. Diahyleva, O., Yurzhenko, A., Kononova, O. (2024). Benchmarking in online maritime education: tracing the evolution of assessment in electronic educational environments. *Educational Dimension [Online]*, 11, 146–159. <https://doi.org/10.55056/ed.804>

14. Gunasekaran A. Benchmarking in education. <https://doi.org/10.1108/bij.2002.13109aaa.001>

15. Yurzhenko, A., Diahyleva, O., Kononova, O. (2024). Exploring the Effectiveness of Benchmarking Approach With Educational Technologies in Maritime English Education. *Educological Discourse*, 46(3), 80–88. <https://doi.org/10.28925/2312-5829/2024.3.8>

16. Zepke, N., Neutze, G., Leach, L. (2014). Benchmarking, Assessment and the Multidisciplinary Curriculum. *Benchmarking and Threshold Standards in Higher Education*, 197–206. <https://doi.org/10.4324/9781315042244-22>

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 12.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.05.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026